

Publicerad 2016-06-15 16:49 av petrowskij

någon slags desperat dekadens

06.15 - 22.44

06.15

medan du dricker ditt morgonkaffe
sitter jag med en urblåst skalle
i en rivningslägenhet med ansiktet fast i en grimasch
som ska föreställa lycka

blicken sekunder efter
mitt enda fokus är på att ha roligt

jag har suttit här så länge nu
att jag smälter in i min omgivning
blivit skir som smör
men vem älskar inte smör

07.25

medan du gör dig redo för jobbet
har jag plötsligt blivit lelös
och gått och draperat mig över någon tönt
som en fjäderboa
jag gör livet så spännande och glamoröst
med mina mjuka vokaler
mot hans stela malande käkar

jag har så roligt i min lilla värld
där ingenting av vikt är viktigt
och vi är lika höga
som hästarna vi sitter på
han med käkarna och jag
vi möter morgonpendlarna på mitten i ett gemensamt förakt
vilka tomma små liv
vilka tomma små liv

12:10

medan du äter din medhavda lunchlåda
har vi både hunnit knulla och kräkas
tänk vad produktivitet kan se annorlunda ut

och även om jag är han med käkarnas andrahandsval
kanske tredje
känner jag mig utvald och upphöjd
jag sålde visst ut min värdighet under ett rus
jag minns inte så det måste vara så

han med käkarna sover och jag ligger bredvid och pusslar ihop natten
pussel är mitt bästa tidsfördriv
det är en utmaning när vissa bitar saknas
men visst är det spännande med utmaningar
roligt vet jag inte om det är

22.44

skrattar jag när jag berättar om natten
det var helt galet
sjukt
sinnessjukt
och förvrängt

ett spektakel och tivoli där jag gång på gång går vilse med mening i spegelsalens gångar och vrår
och ser mig själv förvridas i alla former
skrattar åt mina versioner av lycka
alla skrattar och spyr och knullar och har så jävla roligt

medan du somnar med ett leende
vilket tomt litet liv
vilket tomt litet liv

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren petrowskij med Poeter.se id #42637 innehar upphovsrätten